

WYŻEŁ NIEMIECKI OSTROWŁOSY

(Deutsch Stichelhaar)

Kraj pochodzenia: Niemcy

Użytkowanie: wszechstronny pies myśliwski, łatwy do prowadzenia.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Sekcja 1 - Wyżły kontynentalne.
Typ kontynentalny.
Próby pracy wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

W roku 1888 niemiecki kynolog dr Hans von Kadich udowodnił, że Stichelhaar to odmiana wyżła szorstkowłosego pracującego na ptactwo porównywalnie do psa krótkowłosego. Niemiecki wyżel ostrowłosy nie jest więc nowowychodowaną rasą. W kraju pochodzenia powstał z regionalnych odmian na zasadzie odpowiedniej selekcji. Już w 1892 założono „Club Stichelhaar”, który w roku 1976 przyjął nową nazwę „Verein Deutsch Stichelhaar”. Praca hodowlana opierała się od początku wyłącznie na hodowli czystej rasy i nie skorzystano z propozycji krzyżowań z rasami angielskimi.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies wystawiający silnej budowy, średniej wielkości, posiadający twardą okrywą włosową, z charakterystyczną średniej długości sierścią na brodzie i krzaczastymi brwiami, co nadaje mu specyficznego uroku. Psychika silna i zrównowazona.

WAŻNE PROPORCJE:

Wysokość w kłębie i długość tułowia powinny być takie same. Dozwolone jest nieznaczne wydłużenie sylwetki.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Zrównowazono, spokojny, odważny, odporny, nieagresywny i niebojaźliwy.

GŁOWA:

Proporcjonalna do wielkości ciała. Dopasowana do płci.

Mózgoczaszka:

Czaszka wysklepiona, szeroka, patrząc z boku wyraźnie owalna w części środkowej.

Przełom czołowo-nosowy (stop): niewyraźny, łagodny.

Trzewioczaszka:

Nos: barwy jasnej do ciemnej, ale nigdy koloru mięsa lub czarny.

Kufa: długa, silna, średnio szeroka, prosta.

Faflę: zwisające, w kąciку wyraźna zmarszczka.

Uzębienie: silna szczęka z regularnym zgryzem nożycowym. Wymagane pełne uzębienie.

Policzki: dobrze zaznaczone, głębokie, bardzo umięśnione.

Oczy: lekko owalne, nie za głęboko osadzone i niewyłupiaste. Brązowe, przy jasnym umaszczeniu mogą być jaśniejsze, ale nigdy żółte.

Uszy: średniej długości, nie za szerokie, tępo zaokrąglone, osadzone wysoko. Nie wystają poza głowę, opadają płasko przylegając do głowy. Bez zakładek.

SZYJA:

Umięśniona, średniej długości.

TUŁÓW:

Kłęb: wyraźnie zaznaczony i opadający nieznacznie w stronę zadu.

Grzbiet: silny i mocno umięśniony, prosty.

Lędźwie: silnie związane i umięśnione.

Zad: nie za krótki i nie ścięty.

Klatka piersiowa: głęboka, żebra zaokrąglone, nigdy płaskie; przedpiersie dobrze rozwinięte.

OGON:

Kopiowany, średniej długości, prosty, może być nieznacznie uniesiony ponad linię grzbietu, przy nasadzie gruby.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: patrząc z przodu - proste i równoległe, z boku - pionowe. Odległość od ziemi do łokcia nieco większa niż od łokcia do kłębu.

Barki: o silnej muskulaturze widocznej w pozycji statycznej i podczas ruchu.

Ramiona: optymalnej długości, silnie umięśnione.

Łokcie: przylegające do tułowia, nie skierowane ani do wewnątrz, ani na zewnątrz.

Przedramiona: nie za długie, mocno umięśnione.

Nadgarstki: silne.

Śródrećca: mocne, proste.

Lapy: okrągłe, zwarte, opuszki duże i twarde, pazury zaokrąglone.

Kończyny tylne: widziane z tyłu są proste i równoległe ustawione, o mocnym kościcu, dobrze umięśnione.

Uda: umięśnione, optymalnie długie i szerokie.

Stawy kolanowe: silne, dobrze kątowne.

Podudzia: optymalnie długie, umięśnione.

Stawy skokowe: silne i mocne.

Śródstopia: dobre kątownie pomiędzy podudziem, a śródstopiem.

Łapy: okrągłe lub owalne, palce zwarte, opuszki duże, silne i twarde, pazury zaokrąglone.

CHODY:

Dumne, z dobrym wykrekiem i elegancją. Nigdy inochód.

OKRYWA WŁOSOWA:

Skóra: przylegająca, bez zmarszczek.

Sierść: na całym ciele gęsta, twarda i szorstka, wyrastająca w jedną stronę. Długość ok. 4 cm, od łopatek ku tyłowi ciała włos jest nieco dłuższy i tworzy w dolnej linii na klatce i brzuchu prostą linię, tzw. „lekkie upierzenie”. Na całym ciele nie widać podszerstka. Na kufie wyraźna broda z szorstkim, niedługim włosiem, na mózgowcaszce włos przylegający, krótki i twarde, na uchu nieco dłuższy niż u wyżła krótkowłosego i nie za szorstki. Brwi twarde i krzaczaste. Włos na przodzie przednich kończy jest krótki, twarde i przylegający, z tyłu kończyn nieco dłuższy i odstający. Tyłne kończyny mają nieco krótszy włos z tyłu w porównaniu z przednimi. Między palcami włos krótki i miękki, ale nie odstający. Ogon gęsto i silnie owłosiony, sierść przylegająca, od spodu nieco dłuższa.

Umaszczenie: jednolicie brązowe, brązowe ze znaczeniem na przedpiersiu, brązowy deresz z łatami lub bez, jasny deresz brązowy z łatami lub bez.

WZROST:

Wysokość w kłębie: psy: 60 - 70 cm

 suki: 58 - 68 cm

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

Poważne wady:

- Ogólna budowa stwarzająca wrażenie psa lekkiego lub ociężałego.
- Zbyt duża głowa.
- Mózgowcaszka klinowata, niezaokrąglona.
- Nos koloru mięsa lub czarny.
- Zbyt długie, zmarszczone lub z zakładkami uszy.

- Grzbiet łękowaty lub karpiowaty.
- Krzywe kończyny przednie.
- Odstawione łokcie.
- Płaskie lub wykręcone łapy.
- Przedziałka włosów na grzbiecie.

Wady dyskwalifikujące:

- Słaby charakter, bojaźliwość przy strzale lub przy zwierzynie.
- Agresja.
- Przodozgryz, tyłozgryz, zgryz cęgowy.
- Brak jakichkolwiek zębów, za wyjątkiem P1.
- Miękki i półmiękki włos, za wyjątkiem brody i brwi.
- Umaszczenie czarne, znaczenia żółte lub rdzawe.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.